

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 2012 r.

w sprawie stawek opłat pobieranych przez organy celne oraz sposobu ich obliczania

Na podstawie art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje.

§ 1. Rozporządzenie określa stawki opłat za:

- 1) przechowywanie towarów w depozycie lub w magazynie czasowego składowania prowadzonym przez organ celny;
- 2) wykonywanie, na wniosek osoby zainteresowanej, czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego w miejscu innym niż urząd celny lub poza czasem pracy urzędu celnego.

§ 2. 1. Za przechowywanie towarów niewspólnotowych w depozycie pobiera się opłatę w wysokości 5 % ich wartości celnej – za każdy rozpoczęty miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku gdy kwota opłaty za przechowywanie w depozycie towaru zajętego na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, obliczona za cały okres przechowywania jest:

1) wyższa od wartości celnej towaru, organ celny pobiera opłatę ryczałtową równą wartości celnej towaru;

2) niższa od równowartości kwoty 10 euro, organ celny pobiera opłatę ryczałtową w wysokości równowartości kwoty 10 euro.

3. Za przechowywanie towarów niewspólnotowych w magazynie czasowego składowania prowadzonym przez organ celny pobiera się opłatę w wysokości 2 % wartości celnej towaru za pierwszy rozpoczęty miesiąc, a za każdy rozpoczęty następny miesiąc - w wysokości 1 % wartości celnej towaru.

4. Za przechowywanie towarów wspólnotowych w depozycie lub magazynie czasowego składowania prowadzonym przez organ celny pobiera się opłatę w wysokości określonej odpowiednio w ust. 1 lub 3, z tym że podstawę ustalenia wysokości opłaty stanowi wartość rynkowa towaru identycznego lub podobnego z dnia przyjęcia towaru do depozytu lub magazynu czasowego składowania.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 273, poz. 2703, z 2008 r. Nr 209, poz. 1320 i Nr 215, poz. 1355, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 106, poz. 673, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 254, poz. 1529 oraz z 2012 r. poz. 908 i poz. 1116.

§ 3. Ustala się stawkę opłaty za czynności podejmowane w wyniku wykonywania na wniosek osoby zainteresowanej czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego w miejscu innym niż urząd celny lub poza czasem pracy urzędu celnego w wysokości 30 zł za każdą rozpoczętą godzinę pracy funkcjonariusza celnego, w tym za czas niezbędny na dojazd oraz za opóźnienia i przerwy w ich wykonywaniu, niezawinione przez funkcjonariusza celnego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 25 października 2012 r.³⁾

MINISTER FINANSÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie opłat pobieranych przez organy celne (Dz. U. Nr 87, poz. 832 oraz z 2011 r. Nr 254, poz. 1529), które traci moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 31 sierpnia 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo celne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1116).

UZASADNIENIE

Rozporządzenie w sprawie stawek opłat pobieranych przez organy celne oraz sposobu ich obliczania stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622, z późn. zm.) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 31 sierpnia 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo celne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1116).

Przepis upoważnia Ministra Finansów do określenia, w drodze rozporządzenia, stawek opłat oraz sposobu ich obliczania za przechowywanie towarów w depozycie oraz w magazynie czasowego składowania prowadzonym przez organ celny i stawek opłat oraz sposobu ich obliczania za czynności przewidziane w przepisach prawa celnego.

Wydanie rozporządzenia spowodowane było wykonaniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 listopada 2011 r. sygn. akt P 29/10, w którym Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności art. 93 ust. 2 ustawy – Prawo celne z art. 2 i art. 92 ust. 1 Konstytucji RP jednocześnie za niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP Trybunał Konstytucyjny uznał przepis § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie stawek opłat pobieranych przez organy celne (Dz. U. Nr 87, poz. 832).

Uchwalona ustawa o zmianie ustawy – Prawo celne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1116) wprowadza zmiany w art. 93 polegające na dodaniu ust 1a, i nadaniu nowego brzmienia upoważnieniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia.

W wykonaniu zmienionego upoważnienia ustawowego, w rozporządzeniu zaproponowano, iż w przypadku przechowywania towaru w depozycie urzędu celnego stawka opłaty określona zostanie, tak jak w obecnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie stawek opłat pobieranych przez organy celne, w formule procentowej z odniesieniem się, w przypadku towarów o statusie niewspólnotowym do wartości celnej towaru, a w przypadku towarów o statusie wspólnotowym do jego wartości rynkowej (5% wartości celnej lub wartości rynkowej towaru za każdy rozpoczęty miesiąc). Stawka ta będzie miała zastosowanie do wszystkich towarów przechowywanych w depozycie urzędu celnego, z tym że przypadku towarów zajętych na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo celne (dotyczy towarów o statusie niewspólnotowym), gdy kwota opłaty obliczona za cały okres przechowywania przekroczy wartość celną towaru, organ celny pobierze opłatę ryczałtową równą wartości celnej towaru. Okres przechowywania w depozycie towarów zajętych do postępowania celnego w praktyce nie przekracza 3-4 miesięcy i tym samym

całkowita opłata za przechowywanie takiego towaru nie powinna być wyższa niż 20% wartości celnej towaru. Pobór opłaty w maksymalnej wysokości stanowiącej równowartość wartości celnej towaru dotyczyć będzie jedynie sporadycznych spraw, w których okres przechowywania towarów będzie dłuższy niż 20 miesięcy.

Określenie dolnej granicy opłaty za przechowywanie w depozycie urzędu celnego towaru zajętego w wysokości równowartości kwoty 10 euro (za cały okres przechowywania) ma na celu zapewnienie pokrycia przynajmniej w części kosztów przechowywania towarów zajętych o małej wartości celnej (w praktyce poniżej 200 zł), ale np. o dużej masie i gabarytach. Kwota 10 euro jest najniższą z możliwych do ustalenia ze względu na zastrzeżenie zawarte w przepisach ustawy – Prawo celne.

Rozporządzenie przewiduje rezygnację z regulacji zawartej w § 3 dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie stawek opłat pobieranych przez organy celne. Obecny przepis przewiduje odmienny sposób ustalania wysokości opłaty w przypadku przekazania innej osobie do przechowania pod dozorem celnym towarów przyjętych do depozytu. W sytuacji przekazania towaru przyjętego do depozytu, do przechowania pod dozorem celnym innej osobie, opłata pobierana jest w wysokości równowartości kosztów przechowywania.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 11a ust. 1 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulaminu pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), a także w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). Podczas prac związanych z przygotowaniem projektu rozporządzenia nie wystąpiły przypadki zgłoszeń podmiotów zainteresowanych pracami nad ww. projektem, w trybie określonym w art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Przedmiotowy projekt nie podlegał notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziaływać będzie na podmioty prowadzące działalność w zakresie obrotu towarowego z państwami trzecimi oraz na organy celne.

II. Zakres konsultacji.

Projekt rozporządzenia był konsultowany z Radą Konsultacyjną Służby Celnej, Krajową Izbą Gospodarczą, Polską Izbą Spedycji i Logistyki, Polską Izbą Cła, Logistyki i Spedycji, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan i Business Centre Club. Na etapie konsultacji nie zgłoszono żadnych uwag do treści przepisów zawartych w projekcie.

III. Zakres oceny skutków regulacji.

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

2. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

IV. Źródła finansowania

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie wymaga dodatkowych źródeł finansowania.